

תהלים • פרק ל"ט

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this moving kapitel, Dovid HaMelech shares his deep struggle to remain silent and guard his tongue from sinning even when facing the provocations of the rasha. He pours out his heart to Hashem, reflecting on the fleeting nature of human life and how all of man's worldly pursuits are but a passing breath. Recognizing his own vulnerability and pain, Dovid places his ultimate hope only in Hashem, crying out for forgiveness from his sins and begging Hashem to hear his tears and ease his suffering.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לִמְנַצֵּחַ לִידִיתוֹן [לִידִיתוֹן] מִזְמוֹר לְדָוִד:

אִמְרָתִי אֲשַׁמְרָה דְּרָכִי מִחֲטוּא בְּלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לִפִּי מִחֲסוֹם בְּעַד רִשְׁעִי לִנְגִידִי:

נֶאֱלַמְתִּי דּוּמִיָּה הֶחֱשִׁיתִי מְטוֹב וְכֹאכִי נֶעְכָּר:

חֶסֶל־לִבִּי בְּקִרְבִּי בִּהְגִּיגִי תִבְעַר־אֵשׁ דִּבְרָתִי בְּלִשׁוֹנִי:

הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קֶצֶי וּמִדַּת יָמַי מַה־הִיא אֲדַעַה מַה־חֲדָל אֲנִי:

הִנֵּה טַפְחוֹת נִתְּתָה יָמִי וְחֲלָדִי כְּאִין נִגְדָה אֶף כָּל־הֶבֶל כָּל־אָדָם נֹצֵב סֵלָה:

אֶף־בְּצִלָּם יִתְהַלֵּךְ־אִישׁ אֶף־הֶבֶל יִהְיֶה מִיּוֹן יִצְבֹּר וְלֹא־יָדַע מִי־אִסְפָּם:

וְעָתָה מַה־קְוִיתִי אֲדֹנָי תוֹחֲלֵתִי לָךְ הִיא:

מִכָּל־פֶּשַׁעִי הֲצִילֵנִי חֲרַפְתָּ נָבָל אֶל־תְּשִׁימֵנִי:

נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח־פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ:

הִסַּר מִעָלַי נִגְעָה מִתַּגֵּרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי:

בְּתוֹכָחוֹת עַל־עוֹן יִסְרָתִי אִישׁ וְתָמָס כָּעֵשׂ חָמוּדוֹ אֶף הֶבֶל כָּל־אָדָם סֵלָה:

שָׁמַעְהָ־תִפְלָתִי יְהוָה וְשׁוֹעָתִי הָאֲזִינָה אֶל־דַּמְעָתִי אֶל־תִּחַרְשׁ כִּי גֵר אֲנִי עִמָּךְ תוֹשֵׁב בְּכָל־אֲבוֹתִי:

הֲשַׁע מִמֶּנִּי וְאִבְלִיגָה בְּטָרָם אֵלֶּךְ וְאִינֶנִּי: